

Știrile

FONDAT ÎN ANUL 1931 ARAD

NR. 41
(99)
8 PAG.
55 LEI

SĂPTĂMÎNAL DE INFORMAȚII ȘI OPINII DEMOCRATICE ■ ARAD ■ ANUL III 15-21 OCTOMBRIE 1993

DEMNITATEA DEMNIȚARULUI ROMÂN

Să nu vă sperie titlul, pentru că astăzi doresc să analizez anumite aspecte privitoare la ceea ce ar trebui să fie demnitatea demnițarilor români. După ce ani de zile am fost scoși în afara circuitului valoric al lumii civilizate, iată că prin recenta noastră intrare în Europa, ne vedem puși în fața unor exigențe sporite privind modul cum ne prezentăm în fața lumii. Noi ca țară dar mai ales, noi prin reprezentanți ai țării.

Este cunoscută mentalitatea înfădăcinată ani de-a rândul la noi, că odată intrat în jocul puterii, greu mai scapi, permițându-ți-se orice. Mentalitate păguboasă, în totală contradicție cu normele unui stat civilizat, de drept. Demnițarii noștri, unși prin voința urnelor și mai ales prin jocul de interese la vîrf pe posturile pe care sînt, uită că sînt datori să se respecte și să respecte, prin imaginea lor, imaginea poporului pe care îl au în spate. Ce vreau să spun? Să ne referim doar la cea mai recentă gafă prezidențială, din Austria. Președintele nostru mult-zîmbitor, în spiritul rateurilor sale devenite tradiționale, a reușit din nou să se facă și să ne facă de rîsul lumii. Cum așa? Simplu. Pentru că probabil a avut un șef de protocol ajuns pe post cine știe prin ce concurs de împrejurări, domnul Ilescu a strîns mîna, zîmbitor și jovial cum îl știm, tuturor body-guarzilor meniți să asigure protecția și securitatea șefilor de stat. Se pare că nu i-a scăpat unul. De ce? Pentru că i-a văzut bine clădiți, în costume impecabile, așa cum nu prea au, din păcate, demnițarii noștri. Cu mentalitatea sa clădită în ani de zile de șefie la UTC și apoi prin diverse alte organisme de partid, unde uniformă cu costum și cravată era indispensabilă, sufletul președintelui nostru a vibrat puternic văzînd pe acești domni bine, care ar fi trezit invidia oricărui prim-secretar. Și s-a aruncat să le strîngă mîna. Mă întreb, cum s-or fi abținut aceștia să nu ridă și, mai ales, ce or fi crezut organizatorii, care în mod sigur erau bine îndoctrinați cu imaginea noastră de țară de cocotieri în mijlocul Europei. Gestul președintelui, în loc să le stingă această imagine, a conturat-o mai puternic.

Dar, după cum dă tonul președintele, așa se comportă și demnițarii săi. Cine s-a mai făcut de baftă? Nimeni altul decît... ministrul Culturii, care, bine alcoolizat, a sărit pe una din subalternele sale, dînd frîu liber pozelor de mascul în călduri. A fost surprins de presă, beat, a fost fotografiat, el și sticlele sale de șampanie, într-o clădire oficială unde acestea, cel puțin, nu aveau ce căuta. O țară întreagă a văzut mîna abulică și gîlul descheiat al ministrului. O țară întreagă i-a admirat, prin deschizătura prohabului, chiloțelii. Ce ar fi urmat? Dacă nu o demisie, măcar o încercare de explicare în fața opiniei publice. Bravul nostru romancier polițist și scenarist, însă, dînd dovadă că este un demn membru al partidului său, nu a făcut-o nici pe una, nici pe alta. A lăsat totul ca și înainte.

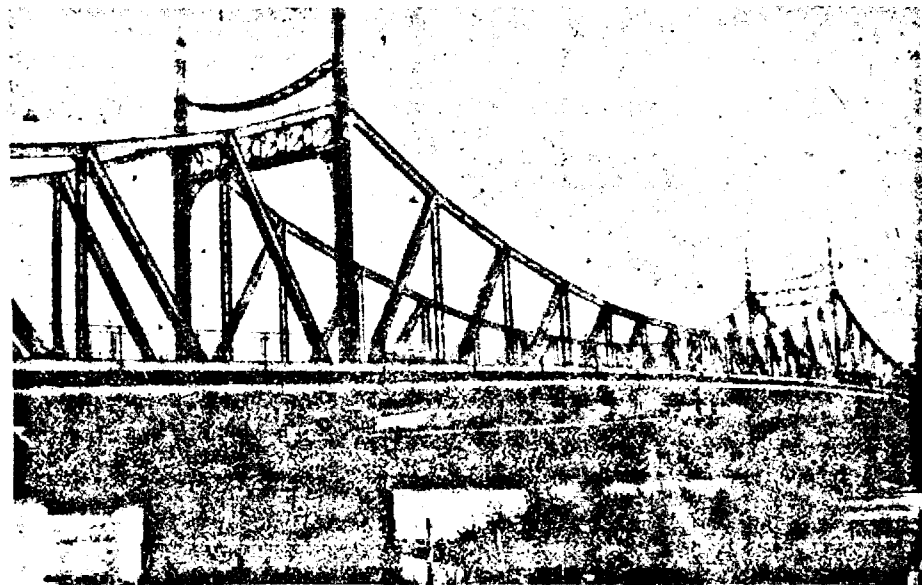
La Strasbourg, s-a hotărît intrarea noastră în lumea civilizată. Cine a fost acolo, reprezentant al nației, pentru a primi votul de încredere? O delegație cu un Adrian Păunescu șleampăt, ca pe vremea Cenaclului „Flacăra”. Cu barba soioasă și părul vilvoi, descheiat la veston, senatorul PSM a dat Europei o clară dovadă că, în anumite medii, sîntem cunoscuți ca și țară a lui Dracula. Cu un așa reprezentant, sau mai bine spus, cu un așa demnițar, cum putem demonstra contrariul?

Dar, să mergem puțin în urmă și să ne amintim de celebrele discursuri ale președintelui nostru, care a avut ambiția să demonstreze lumii că poate vorbi prost în engleză și a reușit pe deplin. Cu un accent și o pronunție de șef de trib din jungla africană, președintele nostru și-a adus contribuția la îmbogățirea limbii engleze cu termeni noi, cum ar fi de exemplu „retribușan” sau „solușan”. Mai mult, perseverînd în greșală în mod diabolic (vorba ceea, „perseverare diabolicum...”), a reușit, la vremea respectivă, să o șocheze pe doamna Thatcher, pe care a alintat-o cu „Madam”. Inutil să spunem că în vorbirea curentă din țara lui Shakespeare, așa se spune la un anumit gen de femei...

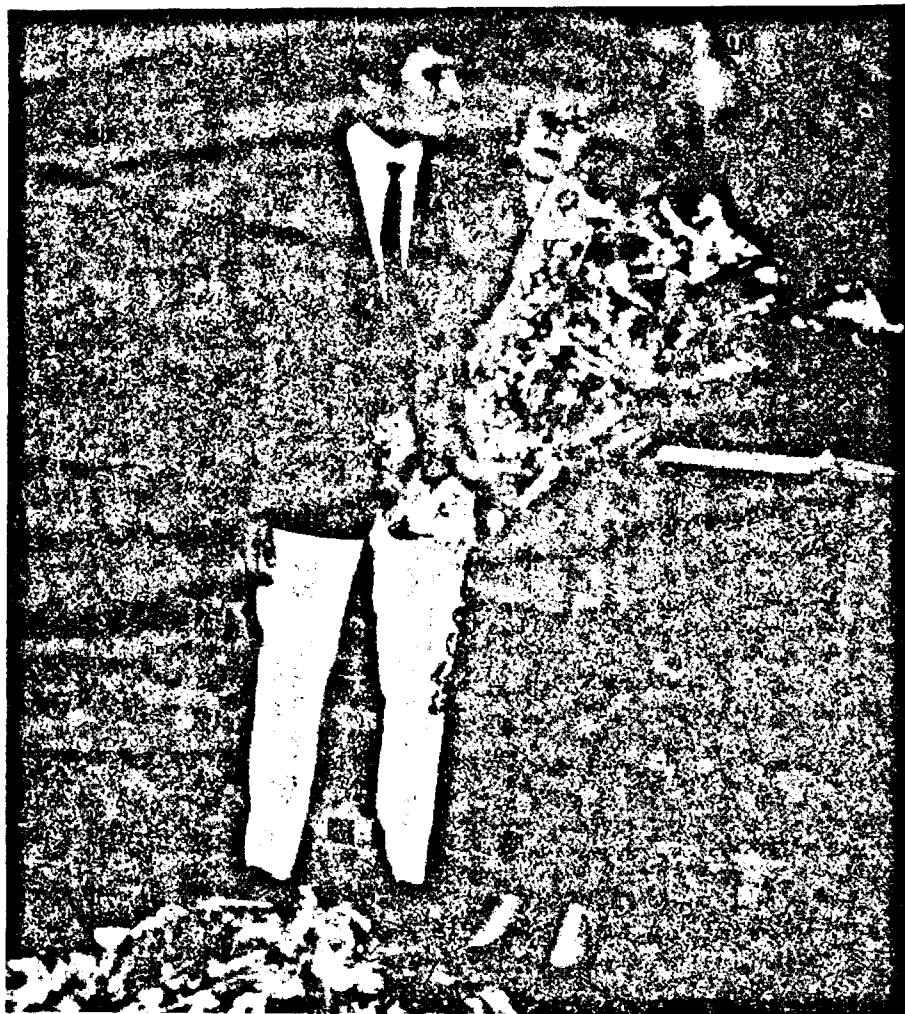
Demnitatea demnițarului român. O noțiune care, iată, tinde să devină tot mai săracă în înțeles...

SORIN TROCAN

PODURILE NOASTRE POATE SE VOR PRĂBUSI VREODATĂ

ROMANA LENGYEL, FOSTA ROMANA DĂNILĂ, DAR
ACEEAȘI ROMANA, ÎNTR-UN MOMENT AL
EXISTENȚEI SALE PE CARE SÎNTEM SIGURI CĂ NU ÎL
VA UITA.

La ceremonialul căsătoriei, au luat parte ziaristi de la
România Liberă, Evenimentul Zilei, Știrile Express,
Adevărul de Arad, Renașterea Bănățeană, Magyar Szo, Știrile

AMERICANII ÎȘI VÎND ȚARA

Postul de radio Europa Liberă comenta joi 7 X, că MERCEDES- BENZ construiește o filială într-un cătun retras din Alabama- SUA. Terenul pe care l-au cumpărat a fost așa de scump, încît statul respectiv s-a grăbit să doneze cîteva sute de milioane de dolari, pentru că statele din jur ar fi fost dispuse să le sufle afacerea.

Intrarea în funcție a acestei fabrici de automobile într-un loc așt de retras va crea 1500 de locuri de muncă și alte 15000 colaterale, o adevărată binefacere pentru acea regiune.

Pe cînd și la noi o asemenea întreprindere ?
H.H.□

COMUNISMUL ȘI LUPTA PENTRU PACE

După ce SUA stabilise un moratoriu de stopare a experiențelor nucleare, la care s-au aliniat și principalele posesoare de arme de acest gen: Franța, Anglia, URSS (Rusia), în 5 octombrie a.c. China comunistă a efectuat o experiență nucleară. În felul acesta moratoriul ce urma să fie discutat în ianuarie 1994 și prelungit, a devenit nul. La rîndul ei Coreea de Nord, comunistă, nu s-a supus controalelor agențiilor internaționale. Irakul lui Sadam Hussein s-a supus cu greu aceluiași controale. Mai există țări ca Africa de Sud, Israelul, India, Pakistanul care sînt în posesia acestei tehnologii. Să nu uităm și țările din CSI în frunte cu Ucraina care dețin arme nucleare.

Comuniștii ar putea declanșa o luptă pentru pace de numai rămîne piatră pe piatră.

HUGO HAUPTMANN□

CAZUL „MANDELA”

V-ați așteptat să fie vorba despre un negru din Africa de Sud. Nu. Omul nostru este român get-beget. Se numește Ioan Drăghici, originar din Oarda de Sus, din locurile unde și-au stabilit românii primele legiuni.

Relativ scund, bine zidit, cu ochi albaștri, cu un debit verbal repezit, caracteristic oamenilor ce au acumulat experiențe bogate de viață, mai ales triste.

Ne-a vizitat la redacție informîndu-ne că a venit la tribunalul din Arad pentru un recurs al Procuraturii din Alba-Iulia. După spusele dînsului, necazurile au început în 1979, cînd a „destabilizat” o vizită a lui Ceaușescu în acel oraș, iar mai tîrziu, după Revoluție, a dat jos de pe un monument secera și ciocanul. Tot din relatările dînsului reiese că de atunci învinuirile la adresa sa curg gîrlă. Acum are o condamnare de doi ani și jumătate, pe care o consideră nedreaptă.

De subliniat că inculpatul s-a prezentat în instanță fără a cunoaște învinuirile Procuraturii. Desemnîndu-i-se un avocat din oficiu, acesta, uifînd de sarcina primită, a trebuit să fie căutat în tot tribunalul, iar cînd a apărut, a dovedit că habar nu are de cauză. Neprezentîndu-se nici avocatul angajat de dînsul, din cauză de boală, inculpatul a cerut stabilirea unui nou termen. Acesta este 25 noiembrie.

H.H.□

FUDULIA

Președintele Iliescu a fost domn la ceremonia primirii în Consiliul Europei, dar pășind pe sol românesc în incinta Ambasadei Române din Viena, a redevenit tovarăș. A împuns opoziția și a atacat presa, acaparînd, dînsul și partidele care-l sevesc, meritele acestui real succes.

Dînsul uită faptul că Europa a fost îngăduitoare, doar pentru că există la noi opoziție și o presă relativ liberă, altfel se intra în acel Consiliu la Paștele Măgarului.

Menționăm că acel rapt al mult stimatului nostru președinte furt se numește, și fudulia rimează cu prostia. consideră nedreaptă HUGO HAUPTMANN□

COLȚUL MELOMANULUI MUZICĂ DE CAMERĂ

Luni, 4 octombrie, a avut loc recitalul octetului de suflători TIBICINES TEMESIENSES, formație fondată în 1987 din membri ai Filarmonicii plus unul din orchestra Operei timișorene.

Scopul formației a fost de a realiza integrala divertismentelor și serenadelor lui Mozart. Ea este elastică, în sensul că în funcție de repertoriu, se restrînge la sextet în divertismente, sau cooptează instrumentiști pentru interpretarea altor lucrări cum ar fi Dixtuorul lui George Enescu, sau Serenada lui Richard Strauss, unde sînt necesari 13 instrumentiști.

TIBICINES TEMESIENSES a participat la Festivalul Enescu, a concertat în Germania în 1991 și 1992, apoi în Olanda și Ungaria. După recitalul din Arad urmau să plece din nou în Germania pentru un turneu de opt concerte, începînd cu orașul Buxtehude (în 7 octombrie). În acea țară a muzicii au și o invitație pentru realizare unui disc compact, ce urmează să cuprindă cele două piese clasice din recitalul arădean.

Primul moment al manifestării a cuprins două părți ale DIVERTISMENTULUI RUSTIC de Sabîn Drăgoi, Dans și Cîntec de nuntă. Concretizare a unor vaste culegeri de folclor, a unei aprofundări a cîntecului popular pînă la făurirea unui limbaj ce poate fi numit cu adevărat românesc, Divertismentul cuprinde cinci părți, fiecare purtînd titlul unui gen de muzică populară românească- Colindă, Doină, Bocet. În Dans melodia zglobie, grațioasă alternează cu una de doină. În Cîntec de nuntă s-a detașat Adagio-ul solemn de dansul precizat ca Allegretto giocoso. Este păcat că nu am putut asculta întreaga lucrare în această variantă. Posibil ca interpreții să fi fost descurajați de puținătatea publicului.

Dintre cele 31 serenade, casațiuni, divertismente ale lui W.A.Mozart formația timișoreană ne-a prezentat SERENADA în do minor, K 388.

Cu toate că acest octet nu este altceva decît un dublu cvartet, formația, bine sudată, printr-o măiastră mînuire a instrumentelor, a dat impresia de bogăție timbrală.

În cele patru mișcări ale Serenadei, ce reînvie vechea suită, îmbogățită de Mozart în expresie și conținut, a fost relevată menirea de înfrumusețare a serbărilor și petrecerilor. Interpreții LAURENȚIU BACIU și RADU ȚAGA- oboi, LIVIU BOȘCAN și IOSIF ȘANTA- clarinet, ALEXANDRU NICHÎȘOV și CSABA FARKAS- fagot, MOISE POPA și DORIN TEREU- corn, au demonstrat valabilitatea, perenitatea acestei muzici ușoare de înaltă clasă a secolului XVIII, ce aduce și acum bucurie ascultătorului.

Remarcabil a fost nelipsitul Menuet, în care s-a realizat contrastul între melodia dansantă propriu zisă și delicatetea trio-ului, ca și luminozitatea finalului.

În OCTETUL în Mi bemol major, op. 103 de Ludwig van Beethoven, pe care rar avem ocazia de a-l asculta, formația timișoreană ne-a demonstrat naturalitatea cu care folosește varietatea mijloacelor de expresie, făcînd ca mesajul compozitorului să găsească ecou în sufletul ascultătorilor.

Nu am putut să nu ne gîndim că noi sîntem europeni în funcție de numărul de auditori din sala de concert, al spectatorilor din sala Teatrului etc.

HUGO HAUPTMANN□

TRIO PRESTO

Vineri, 8 octombrie, sala Palatului Cultural a găzduit un alt recital, de data aceasta al unei formații arădene.

Trio PRESTO a luat ființă în 1990. Prima apariție în public a avut loc în același an, fiind considerată ca revelația festivalului respectiv. După acest succes au urmat imprimări la TVR și apariții la radio. După participarea la Festivalul de la Ferrara-Italia, au urmat invitații pentru imprimări la posturile RAI UNO și RAI SAT ale televiziunii italiene.

Cei trei protagoniști-soliști ai Filarmonicii arădene-CONSTANTIN TĂLMACIU (flaut), DAN CHIȘ (clarinet) și SANDU MOLDOVAN (fagot) ne-au prezentat un program în stil clasic. Trio nr.2 de F. Devienne, în două mișcări, ne-a derutat, crezînd că este o piesă de Mozart, într-atît parea de unitar limbajul muzical al sec.al XVIII-lea. Deruta se datorează faptului că acest autor, ca și A.F.Eler, cu Trio în Fa, op.1, nu ne-au fost cunoscuți pînă acum. Putem spune că aceste prime audiții au fost binevenite. În cele trei părți ale acestei ultime lucrări, formația arădeană și-a relevat mobilitatea în dialogul din prima mișcare și sensibilitatea în partea mediană. Cu a doua piesă, Divertimento de W.A.Mozart, trio PRESTO a demonstrat unitate în interpretare, o largă paletă de modalități de expresie.

HUGO H.□

KGB ȘI EDUCAȚIA PATRIOTICĂ LA ROMÂNI

PERPETUAREA MINCIUNII

Ar fi enorm de multe de spus despre implementarea minciunii de către comuști, dar esențial este că treaba asta a reușit de minune. E suficient să urmărim manipulările comuniștilor mascați din Parlament, cele ale TVR, sau mai aproape, cele ale unui ziarist, devenit între timp arădean, ce se consideră mare profesionist. Într-unul dintre articolele sale din PRAVDA-Arad, afirmă că din cei 800 de membrii PCR, de pînă la 1945, doar 150 ar fi fost români. Cum naiba, a ajuns la această concluzie, nu ne spune. O fi avînd și el secretele lui, ca și Stoica de la Caritas.Mîine, poimîine, vom auzi, că, de fapt nici un român n-a fost membru PCR.Ceea ce știm sigur, este că 11 milioane, într-adevăr nu au fost. Dar aceia și azi sînt priviți cu suspiciune, iar „cei mai buni dintre cei buni”-mai ales cei vinovați de dezastrul țării-sînt azi mari români, ca marele ziarist de care aminteam, ce a reușit după lupte seculare să se cațere în conducerea națională a Vetrei securiste.

În spatele pancartelor cu „Luptăm pentru pace” se ascundea furtul bombei atomice și cu hidrogen, sponsorizarea și chiar organizarea terorismului internațional tip „Brigăzile Roșii”, „Bader-Meinhof”, etc.

Principala unealtă a comunismului, minciuna era sădită din fragedă pruncie. La școală, la adunările pionierești-minciună. În cărți, ziare, la radio și TV-minciună. La serviciu, în ședințele de tot felul, la învățămîntul ideologic-tot așa. Oricît ai fi vrut să scapi de această năpastă, nu reușeai, pentru că mereu erai pus în situația de a săvîrși acest delict.

În uriașul colimator al minciunii a fost făurit așa-zisul om nou, omul cu două fețe; uneori mai multe, toate groase, omul-cameleon care din păcate este o realitate. Îl înșilnim peste tot: la serviciu, pe stradă, acasă, în Parlament. Peste tot.

HUGO HAUPTMANN□

LABORATORUL LAREX

ARAD

vă informează

Despre calitatea berii arădene

Pînă în urmă cu trei ani singurul producător de bere din județul Arad era Fabrica de Bere. Am consumat multă vreme bere insuficient fermentată, ambalată în sticle insalubre,etc.

Din fericire, pe harta județului au mai apărut în ultimii trei ani două firme care să ne potolească setea așt pe timpul verii cît și pe vreme rece. Numele lor este: SC RAMVRIG SRL- Tirnova și SC VUSLI- BEER SRL Nădlac. Și la fel ca în atletism, cine vine tare din urmă ajunge în frunte, berea „TERRA NOVA”, produsă de SC RAMVRIS SRL Tirnova a ajuns pe primul loc la calitate și condiții de igienă.

Ca efect al concurenței SC ARBEMA SA (fosta Fabrică de Bere - 7 Noiembrie) se străduiește să-și îmbunătățească parametrii calitativi ai sortimentelor ASTORIA și ZARAND. VUSLI- BEER vine din urmă, încercînd să-și regleze procesul tehnologic prin controlul periodic al caracteristicilor produsului la laboratorul LAREX. Noi vă dorim succes!

Șef laborator
Biolog LUCA TEODOR□

TELEFONUL FĂRĂ TON

În ultima vreme, doar în august, în septembrie și prima jumătate a lunii curente nu am avut ton. Au fost înlocuite porțiuni de

cablu, căci noi lucrăm totdeauna pe bucățele. Lucrarea trecează pentru că marii noștri specialiști lucrează cu schimbul. Unul acționează și doi se odihnesc. În această rotație de cadre, probabil se mai încurcă firele. Plata însă merge din gros.

H.H.□

FOTOGRAFII COLOR!

Evenimente familiare,
publicitare,
fotoreportaje!
Adresați-vă la

BAZAR IULIA

str. Lucian Blaga nr. 3
sau tel. 17343

ADRIAN IOANĂȘ SI-A VĂZUT VISUL CU OCHII: APAREȘI EL ÎN „ȘTIREA” CU CĂȘTILE PE URECHI

DIN NOU, EMISIUNEA „3 x 3” LA ARAD!

Luni, 11 octombrie, a revenit din nou Aradului cinstea de a găzdui emisiunea „3 x 3” a postului de radio Timișoara. Protagoniste, au fost redacția ziarului „Știrea”, Bursa de Mărfuri din Arad și firma „Geton Crux”.

Emoțiile au apărut încă de dimineață. În pregătire, Radu Ciprian Pop a venit de dimineață la Arad. Pe lângă o parte din aparatură, a încercat să materializeze și o inițiativă a postului de radio, denumită pe scurt „un milion de cărămizi”. Nu pentru a se bate în piept un milion de indivizi, ci doar în scopul construirii unei clădiri noi pentru postul de radio în cauză. Din păcate, însă, nu s-au găsit patroni de firme, în Arad, dormici de publicitate pentru 40.000 lei pe minut. Poate, acum, citind aceste rânduri, își vor da seama oamenii de afaceri din oraș de marea șansă pierdută. La orele 16, au

NICOLAE PÎRVU, PE POST DE MAESTRU DE CEREMONII

apărut la redacție ceilalți membri ai echipei. Este vorba despre Angelco Stoicovici, responsabilul cu partea tehnică și legăturile telefonice, și mai ales Nicolae Pîrvu, maestrul de ceremonii care nu a lăsat să scape ceva de sub

controlul... hazardului care atinge fiecare emisiune de radio în direct.

Pe lângă cei de la „Știrea”, de la început „pe baricade”, încep să apară ceilalți oaspeți. Prima a venit doamna Zorica Putin, manager al firmei „Geton Crux”. Cu toate că

PROTAGONISTE, DE ACEASTĂ DATĂ, AU FOST REDACȚIA „ȘTIREA”, BURSA DE MĂRFURI ARAD ȘI FIRMA „GET ON CRUX”

ne-a amenințat din timp că va fi stăpînită de emoții, pînă la urmă nu s-a ținut de cuvînt. A reușit să facă față cu succes momentului. A venit apoi și domnul Dinu Viorel, director al Bursei de Mărfuri arădene. Foarte sigur pe el, s-a comportat ca și cum toată viața și-ar fi petrecut-o într-un studio de radio. De unde noi, toți cei prezenți, am tras concluzia că singurii care au fost marcați de importanța momentului au fost tocmai... Radu Ciprian Pop și Nicolae Pîrvu, profesioniștii de la radio. Siguranța noastră însă li s-a insuflat și lor, așa că au trecut cu bine peste acest examen greu.

Se apropie ora intrării în emisie. Angelco Stoicovici încearcă telefoanele. Își face apariția o echipă a radioului care tocmai a participat, la Sîntana, la stingerea unui incendiu. Plecați acolo pentru o documentare, au văzut un copilăș strigînd ceva pe stradă. Au ris de unul dintre ei, susținînd că micuțul îi strigă „tată, tată!”. De fapt, el striga, săracul, „arde casa!”. Ceea ce a făcut ca Mihai Junea, Ioan Micu, Mihai Anghel și Dumitru Amzulescu să dea o

mîna de ajutor, alături de vecini, la localizarea flăcărilor. A fost, acest act de conștiință civică, știrea serii.

Gata, intrăm! Adrian Ioanăș și Nicolae Pîrvu își fixează căștile pe urechi, Radu Ciprian Pop dispare la telefonul unde va primi apelurile ascultătorilor entuziasmați. În compania Liliane Trocan, pe post de prim-cenzor, Sorin Trocan privește cu invidie un microfon pe care pînă la urmă îl va primi cadou, pe timpul emisie, iar doamna Putin și domnul Dinu admiră peisajul cu detașare. Nicolae Eberlein, pentru colegi Tuby, reușește să facă cîteva clișee pentru posteritate. Apoi se retrage demn, înainte de a se împiedica în păienjenitul de cabluri de pe jos. După ce a închis ușa pe dinafară, Angelco Stoicovici răsufală ușurat: partea tehnică a scăpat de emoția neprevăzutei. Emisiunea decurge, ați auzit dumneavoastră cum, cu toate tentativele lui Bogdan Herzog de a se opune valului. Moment de respiro, din studio rămîne stăpîn Bogdan Herzog pe cîmpul de bătălie, iar protagoniștii de la Arad dau iama

SORIN TROCAN, ÎNCONJURAT DE ADRIAN IOANĂȘ ȘI VIOREL DINU, SUPRAVEGHEAȚI DE LA ÎNĂLTIME DE RADU CIPRIAN POP, ÎNTR-UN MOMENT DE RESPIRO

în serviciurile din Clubul liberal, stropindu-le din belșug cu Pepsi. Radu Ciprian Pop vine cu lista cîștigătorilor concursului la cele trei secțiuni. Se apropie momentul intrării în emisie pentru partea finală. Teoretic, pentru că Bogdan Herzog, din studioul de la Timișoara, nu vrea să cedeze. „De obicei, acum intram eu în studio și îl opream”-spune Radu Ciprian Pop. „Dar

cum acum sînt la Arad, nu mai are cine să îl stopeze”. Un adevăr foarte trist. Totuși, reful de auto-oprire funcționează, legătura este preluată la Arad, sînt anunțați fericiiți cîștigători, iar Adrian Ioanăș prinde momentul de a-i ura lui George Dinu (protagonistul, printre altele, al Banilor mărunți de luni dimineața), tradiționalul Casă de

PROBA DE MICROFON, (PE) UN FILM DE NICOLAE EBERLEIN

piatră. Amîndoi știu care e deșesutul urării... Totul este bine cînd se sfîrșește cu bine, emisiunea a fost o reușită, serviciurile s-au topit văzînd cu ochii, la fel și Pepsi-ul. Echipa radio-

ului pleacă spre Timișoara, uitînd în Arad agenda telefonică a lui Mihai Junea. Deci, nimic ieșit din comun.

CRONICAR INDEPENDENTU

DOAMNA ZORICA PUTIN, INSUFLÎNDU-I DIN CALMUL SĂULUI NICOLAE PÎRVU

ÎN ORGANIZAREA FUNDAȚIEI HANNS SEIDEL DIN BAVARIA PRIMĂRIA ARADULUI A GĂZDUIT UN SIMPOZION DE ADMINISTRAȚIE LOCALĂ

În organizarea Fundației „Hanns Seidel” din Bavaria, în perioada 12-14 octombrie, Aradul a găzduit un simpozion de administrație locală. Din partea germană, au participat domnul dr. Gunther Jacobbi, fost 16 ani de zile primar al Kronbergului, un oraș de 35.000 locuitori din fosta R.F.G., și doamna Luise Popescu, reprezentantă a Fundației. Arădenii au fost prezenți prin primarul orașului, domnul Cristian Moisescu, prin subprefectul județului, domnul Teodor Mara, prin personal administrativ al administrației locale și, bineînțeles, ziariști.

Temele abordate la acest simpozion au fost legate de problemele administrației locale prin prisma legislației actuale din România. Domnul Jacobbi a împărtășit asistenței din experiența

domniei sale de fost primar. A scos în evidență faptul că, în Germania, legislația permite o autonomie totală financiară a comunelor (prin noțiunea de comune, sînt asimilate localități de la nivelul satelor pînă la cel al orașelor). La fel ca și la noi, în Germania prefectul are doar rolul de a veghea la respectarea legii în teritoriu, însă prefectul german are atribuții mult reduse față de cel din România. Prefectura germană ține pe jumătate de comune, cealaltă jumătate fiind a statului. Sursele sale de finanțare provin, deci, de la comune și de la stat. Autonomia financiară din Germania este asigurată printr-un sistem de impozite, care asigură banii pentru obiectivele de investiții pe plan local. La nivelul orașelor, acești bani din impozite diverse asigură în totalitate realizarea programului de investiții locale: locuințe sociale, drumuri, transport public, învățămînt, etc. Pentru localitățile mai mici, cheltuielile mai mari sînt suportate de prefectură. Domnul Jacobbi a spus că fiecare serviciu asigurat cetățeanului se plătește.

Întrebările părții române au vizat chiar modul de aplicare al experienței germane în România. Aceasta, mai ales avînd în vedere faptul că prin unificarea Germaniei, s-a acumulat o vastă experiență în ridicarea unei țări estice spre valorile și standardele de viață occidentale. Domnul Jacobbi personal a participat, ca și consultant, pe lîngă o primărie din fosta R.D.G. timp de multe luni de zile, încercînd să ajute la integrarea acesteia la noul ritm de viață implicat de unificare. Domnia sa a afirmat că un lucru l-a frapat în Est. Este vorba despre supraaglomerarea sistemului birocratic, exemplificată printr-un exemplu plastic. În Est, pentru a bate un cui, este nevoie de patru persoane: una cumpără cuiul, alta îl transportă, a treia îl ține și a patra îl bate. Lăsînd gluma la o parte, în Germania de Est, după unire, a existat o imensă dorință a locuitorilor de a pune umărul pentru a ajunge din umăr Vestul. În plus, statul a investit în Est 600 miliarde de mărci.

Despre condițiile din România, domnul Jacobbi a afirmat ceea ce, din păcate, partea română cunoștea prea bine. Anume, că este nevoie urgentă de o legislație care să prevadă o autonomie financiară locală adevărată. Fără aceasta, nimic nu se poate face. Întrebat, chiar, de domnul primar ce ar face dacă ar fi în locul dînsului, domnul Jacobbi a spus că fără acea legislație, nu ar face nimic și chiar s-a arătat uimit de faptul că primarul are totuși unele realizări.

Alte aspecte interesante au reieșit în urma discuțiilor din ziua a doua, cînd au fost atinse probleme de urbanism. Din acest punct de vedere, în Germania lucrurile se prezintă diferit față de România, în ceea ce privește de exemplu formalitățile necesare pentru obținerea unei autorizații de construcție. În esență, este vorba despre un proces care durează pînă la șase luni de zile, fiind nevoie de multe documentații și studii. În momentul cînd se eliberează o autorizație, aceasta ține cont de anumite norme de urbanism și încadrare în zonă foarte stricte.

Ziua a treia a fost dedicată problemei care ridică, poate, cele mai mari probleme administrației locale în România. Este vorba despre locuințe. În Germania, administrația locală finanțează construirea de locuințe din acele impozite și taxe percepute de primărie, despre care am mai vorbit. Însă, în Germania aceste locuințe finanțate de administrație se numesc locuințe sociale. Așa cum le arată și numele, este vorba despre locuințe pentru păturile nevoiașce, pentru cei cu venituri mici, care nu își pot permite construirea unei locuințe proprii. În România, construirea de locuințe de stat este apanajul exclusiv al Guvernului. De aici apare diferența și de aici aceea care vor să vadă, pot înțelege cît de democratic este sistemul de punctaj propus de Primăria Aradului pentru atribuirea de locuințe celor mai defavorizate persoane.

Simpozionul, din punctul de vedere al părții române, s-a arătat a fi deosebit de util. El este doar o parte a unui plan mai amplu al Fundației „Hanns Seidel” de ajutor și asistență pentru România. S-a spus că se dorește ca discuțiile din sala nr.5 a Primăriei din Arad să fie urmate de măsuri concrete, de care avem nevoie. Domnul dr. Gunther Jacobbi s-a arătat a fi un interlocutor amabil, bine documentat și dornic într-adevăr de a lăsa ceva în urmă. Domnia sa se simte legat și din motive personale de România, deoarece este originar de aici, în România petrecînd, înainte de război, o copilărie fericită, după cum ne-a spus, și simțindu-se legat de această țară căreia simte că îi datorează multe. Expunerile sale au fost ținute în limba română, ceea ce a făcut să fie eliminate unele erori de traducere care au apărut la alte manifestări similare.

SORIN TROCANU

PRIN INTERMEDIUL COMPANIEI ROMAVIA ARADUL SE RACORDEAZĂ LA EUROPA

Aradul, prin poziția sa geografică, este principala poartă de intrare în România dinspre țările Europei de Vest. Ceea ce a făcut ca, mai ales după Revoluție, Aradul să înceapă să primească treptat importanța impusă de aceasta. Foarte bine a sesizat acest fapt compania aviatică ROMAVIA, care tinde să transforme orașul nostru într-o adevărată placă turnantă de legătură între România și Occident.

După ce s-a realizat, prin cursa regulată Arad-Iasi, legătura între Est și Vest, reducînd timpul de parcurgere a României de la jumătate de zi la aproximativ o oră, fiind astfel posibilitatea oamenilor de afaceri din cele două părți de țară, legați de Occident, în Arad, și de piața fostului Imperiu Sovietic, în Iasi, să intre în legătură, iată că noua propunere a companiei se numește cursa aeriană Timișoara-Arad-Verona. Începînd din 25 octombrie, în fiecare luni și vineri, va decola un avion pe această direcție. Inițiator, pe lîngă compania ROMAVIA, este firma de turism timișoreană BANAT AIR.

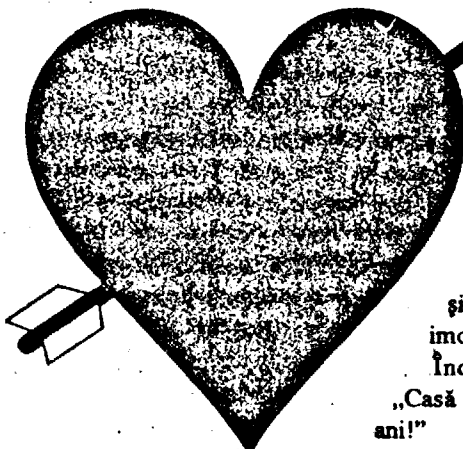
În data de 18 octombrie, cursa inaugurală va purta spre Italia oameni de afaceri, personalități și ziariști din Timișoara și Arad. Sperăm că această nouă poartă deschisă spre lume va contribui la alinierea noastră deplină la Europa.

S.T.□

CASĂ DE PIATRĂ!

Joi, 14 octombrie, Primăria Aradului a găzduit un eveniment deosebit. Este vorba despre oficierea căsătoriei fotoreporterei noastre, Romana Dănilă, cu domnul Attila Lengyel. Cu această ocazie, redacțiile reunite „Știrea” și „Știrea Express” țin să le ureze celor doi „casă de

piatră!”, la mulți ani cu bucurie și să fi fost într-un ceas bun. Sîntem convinși că acestor urări s-au alăturat toți cei care o cunosc și o simpatizează pe Romana, întreaga mișcare sportivă arădeană care s-a văzut în paginile presei arădene și cu ajutorul imaginilor immortalizate de ea. Încă o dată, Romana, „Casă de piatră și la mulți ani!”

„VĂ RUGĂM PREZENTAȚI BILETELE LA CONTROL”!

● DIMINEȚILE UNOR BĂIEȚI CUMINȚI

Care dintre dumneavoastră, stimați cititori, ați putea afirma cu mâna pe inimă că nu ați călătorit niciodată fără bilet?

Dincolo de un răspuns retoric, vă lăsăm în întimitatea memororilor, ce cu siguranță vă încercă în aceste clipe, invitându-vă să ne însoțiți într-un raid anchetă organizat de redacția noastră în colaborare cu Corpul de Control și Siguranța Circulației din cadrul Regiei Autonome de Transport Arad.

Zi frumoasă de toamnă, pe străzile municipiului nostru. La ora 7 dimineața, orașul are un puls desosebit. Prin furnicarul de oameni ce așteaptă în stația de tramvai Podgoria, își face loc și grupul de controlori ai RATA. Adică: Vasile Tomșa (indicativ 33), Constantin Frîncu (indicativ 35) și Pascu Negru (indicativ 28), toți tineri între 19 și 28 de ani.

Primul tramvai, primul control și ... primii contravenienți, fiecare cu mica sa poveste.

Pe Roman Tulcan sîntem obligați să-l credem pe cuvînt asupra identității sale, întrucît nu prezintă acte. Este sudor și afirmativ declară că este pentru prima oară cînd călătorește fără bilet. Totul e pus pe seama grabei de a prinde tramvaiul. Grabă care a ocultat coada de la bilete.

Și Codrin Octavian Tîrdu, 22 de ani, lăcătuș la Combinatul Chimic, circulă fără bilet tot pentru prima oară. Bunul simț îl face să aprecieze că echipa de control și-a făcut doar datoria, dar că tramvaiele vin la intervale prea mari în orele de vîrf și că noile prețuri ale biletelor obligă populația la călătorii frauduloase.

Tramvaiul de pe linia 11 merge spre Vladimirescu. Alți oameni, alte destinații, obligații identice: compostarea biletului. Și desigur, în unele situații, din păcate destul de numeroase, obligații nerespectate. Prins fără bilet, Toader Băta angajat la Uzina Electrică era să-o încurce ... electric. Evidenta stare emoțională îl face să recurgă la un limbaj trivial.

Viorica Băncescu este din Arad, are pămînt în Vladimirescu și upătoarele i-au prezis că va fi smecheră. Iubitoare de folclor, dînsa i-a transmis din gură în gură și lui Florian Albi (muncitor zilier din Roșiori) unul din secretele călătoriei frauduloase. Mută de uimire, a constatat împreună cu grupul de control că nici unul din cele... 17 bilete compostate, pe care le-a prezentat, nu corespundeau combinației legale.

Pavel Tulbure, de la Fabrica de Seringi Unifoliosibile, își va prezenta procesul verbal spre decontare, domnului inginer Gheorghiu, care i-a trasat ca sarcină de serviciu pentru această dimineață repararea țevilor de la apartamentul propriu. Pentru că, așa cum a fost stipulat în contractul mutual încheiat, transportul la „punctul de lucru” trebuie suportat de beneficiar. Mai ales că Pavel Tulbure călătorește, la cei 35 de ani ai săi, pentru prima oară cu tramvaiul. Hei, hei, Pîvîluț, cu bohnă, tu m-alegi!

La cei 18 ani ai săi Mihai Popa, de la Autoservice Micalaca, a devenit aproape un cocșel, gata de harță. Fără bilet și refuzînd să se legitimeze, el s-a dat pe brazdă la intervenția domnului Florian Driha, plutonier major în cadrul poliției din Vladimirescu.

● DE-O PARTE ...

Deși atmosfera a fost tensionată, am profitat de scurtul popas din Vladimirescu pentru a ne mai ridica puțin tensiunea la o cafeluță. Salvatore Panebianco este unul din oamenii casii la „RISTORANTE PIZZERIA-ALDO”. O investiție de 65 milioane lei și depășirea

greutăților create de burocrația noastră balcanică au creat atmosfera plăcută a acestui local, devenit ad-hoc sponsorul cafelei noastre. Și cîte nu se mai pot spune în jurul unei ceșcuțe aburinde? ...

Vasile Tomșa este gata de plocare în armată. „Sincer să fiu nu prea mă încîntă statutul meu de controlor. În cei aproape doi ani pe care i-am petrecut pe liniile RATA, am avut ocazia să cunosc tot felul de oameni și caractere. De multe ori sîntem obligați să ne expunem unor mari riscuri și oprobriului public nejustificat. Am acceptat această muncă, pentru a avea o sursă de existență, dar cînd voi reveni din armată cred că am să renunț”.

Constantin Frîncu și Ioan Zsigovitz, au biografii aproape identice. „Nu ne dăm în vînt după ceea ce facem, dar trebuie s-o facă și p-asta cineva. Am acceptat funcția de controlor pentru a avea un loc de muncă. Programul zilnic, de la 5 la 13 este destul de stresant. Călătorii au în general o atitudine vis-a-vis de noi, devenind uneori chair agresivi. Au fost cazuri cînd s-au folosit împotriva noastră spray-uri paralizante”.

„Nici eu nu sînt foarte încîntat de activitatea de controlor, intervine Pascu Negru. Molostările psihice și fizice la care sîntem supuși în timpul programului, ne creează aproape în permanență un sentiment de culpabilitate .

●... ȘI DE ALTA A BARICADEI

Indiferent că folosesc sau nu compostoarele mijloacelor de transport în comun, punctul de vedere al călătorilor este identic: biletele sînt prea scumpe și frecvența vehiculelor lasă foarte mult de dorit. Teodor Bociorc, pensionar: „Sînt obligat să călătoresc aproape zilnic cu tramvaiul. Pentru că nu-mi pot permite să călătoresc cu bilet, am recurs la civilizatul abonament, devenind pentru mine singura soluție.” Ioan Oprea, 16 ani, zugrav: „Am făcut, fac și cred c-am să fac, în continuare, blatul pentru că nu am bani. Indiferent de consecințe, RATA n-o să vadă de la mine nici un leu pentru bilet.” Depistată în neregulă, Elena Lucaciu, muncitoare la Confecții își exprimă și ea punctul de vedere: „Controlorii sînt niște urcicioși. Cînd angajează discuții cu călătorii, recurg la un vocabular și maniere lipsite de cel mai elementar bun simț. Mai răi ca țiganii! Ce vînd am eu că am compostat biletul în partea opusă careului cu cifre?”

● ÎN LOC DE CONCLUZII

Indiferent cît de darnic ar fi spațiul tipografic, ar fi greu de cuprins toți călătorii ce folosesc în mod fraudulos mijloacele de transport în comun, în decursul unei singure săptămîni.

Am avut ocazia ca în acest micro raid-anchetă, să consemnăm o serie de puncte de vedere de o divergență categorică, toate avînd ca numitor comun biletul de călătorie. Fără a încerca să devenim justițari, ne păstrăm dreptul de a opina că adevărul este undeva la mijloc. Dificultățile financiare cu care se confruntă cetățeanul în viața de zi cu zi, îl obligă să recurgă la fraudă. O fraudă care izbește direct în interesele Regiei Autonome de Transport Arad, instituție care a lucrat întotdeauna în deficit, dar care a trebuit să existe întotdeauna, tocmai pentru faptul că nu se poate concepe un oraș modern fără un sistem de transporturi publice civilizate.

Dar în loc de concluzii, să-i dăm cuvîntul domnului Ioan Hușu, șeful corpului de control și siguranță a circulației din cadrul RATA, adică persoana care simte cel mai bine pulsul stărilor conflictuale dintre călători și

controlorii: „În activitatea noastră, ne confruntăm zilnic cu această problemă. Chiar dacă este contestat de călători, prețul biletelor este absolut justificat, datorită creșterii energiei electrice cu 33 %. Tarifele sînt legal stabilite prin Legea 52, iar Legea 32/80 exprimă cu claritate situația proceselor verbale de contravenție. Noi nu mai beneficiem de subvenții decât la investiții, așa că am fost obligați să luăm măsuri severe împotriva călătorilor frauduloși. Cei depistați fără bilete sau abonamente, au posibilitatea să plătească 2000 de lei pe loc sau în 48 de ore, urmînd ca după acest interval de timp, amenda să crească la 5000 lei.”

Aș profita de această ocazie, pentru a-i invita pe proprietari să-și ridice cele 10000 de acte (pașapoarte, buletine, legitimații, etc.) ce se află încă în posesia noastră.

În general, noi avem intenții bune și considerăm că nu ne facem decât datoria față de RATA, căreia îi apărăm interesele. În acest sens am făcut instrucțiuni cu controlorii, tocmai pentru a preveni stările conflictuale.

Trebuie să recunoșc că am avut un caz, cu totul izolat, cînd doi controlori s-au dovedit a fi agresivi. Bineînțeles că am renunțat imediat la serviciile lor.

Însă atitudinea publicului călător, lasă mult mai mult de dorit. Faptul că au existat numeroase cazuri în care controlorii au fost agresivi, ne-au obligat să solicităm încă o mașină care să salveze situațiile conflictuale. În prezent, singura mașină pe care o avem se dovedește insuficientă, pentru că o folosim la controalele pe care le facem în județ. Noi am mai făcut un memoriu și

consiliului local, dar nu am primit nici un răspuns în legătură cu protecția controlorilor. Poate considerați că facem prea mare tam-tam în legătură cu agresarea noastră, dar aceasta este realitatea dureroasă. Numai noi știm cu ce ne confruntăm în activitatea de zi cu zi. De exemplu, controlorul Gheorghe Buliga a fost agresat violent de Gheorghe Scurtu, aflat într-o avansată stare de ebrietate, care nu s-a sfiit să încerce folosirea de arme albe. Vasile Popa și Teodor Groza au fost atacați cu spray. Gavrilă Chindig a fost bătut pînă la desfigurare, în prezența soției, de un individ pe care-l amendase în timpul serviciului. Exemplele sînt din păcate mult mai multe și unele par de-a dreptul incredibile. Ele sînt reale și ne obligă să tragem un semnal de alarmă.

În încheiere, aș dori să adresez călătorilor rugămintea de a utiliza legitimații de călătorie legale, de a folosi în mod civilizată mijloacele de transport în comun, iar în situațiile în care se solicită, să nu uite că au obligația de a se legitima în fața organelor de control.

La rîndul lor, controlorii sînt obligați să posede ecusoane și legitimații emise de RATA, tocmai pentru a se deosebi de falșii controlori care ne înrădușesc imaginea. Ar mai fi multe de spus, căci subiectul nu este epuizat, dar poate vom mai avea ocazia să colaborăm.”

Așadar, stimați cititori, iată un subiect asupra căruia merită să ne aplicăm atenția. Cu puțină înțelegere civică, vom putea folosi mijloacele de transport în comun fără crize emoționale la apelativul „Vă rugăm prezentați biletele la control”.

Ce spuneți, încercăm?

LELIANA VALENTINA PĂRVULESCU

S.C. GETON CRUX SRL COMERȚ GENERAL

Str. Lucian Blaga nr. 2-4, tel./fax 0966/17643

Vă oferă din producție internă și import prin

**Magazinul
Universal
ARADUL**

INCALZĂMÎNT
CONFECȚII FEMEL
BĂRBĂȚI COPII
JUCĂRII
PAPEȚĂRIE

ELECTROCĂSNICE
MOULINEX
ZASS
BOSCH

COMPUTERE
CONSUMABILE
RADIOCASETUFOANE
VIDEOCASETUFOANE
TV COLOR

MAGAZINUL UNIVERSAL ARADUL VINDE UN
VAST SORTIMENT DE :
STOFE ȘI ȚESĂTURI
COVOARE ȘI MOCHETE
MERCERIE ȘI MAROCHINĂRIE

NORME DE DREPT UMANITAR INTERNATIONAL

Vom continua referirile la Protocolul 2 al Convențiilor de la Geneva.

Protocolul interzice atacarea populației civile ca atare, precum și bunurile civile, care sînt definite în opoziție cu obiectivele militare; numai obiectivele militare pot constitui ținta atacurilor.

Atacurile fără discriminare - cu alte cuvinte cele care nu disting obiectivele militare de persoanele civile, sau bunurile cu caracter civil - sînt interzise.

Este interzis de asemenea atacul localităților, zonelor lipsite de apărare, precum și zonelor demilitarizate.

Operațiunile militare trebuie astfel conduse încît să poată proteja, ca și instalațiile care conțin forțe periculoase (centrale electrice sau nucleare, diguri, baraje, etc), bunurile culturale și lăcașurile de cult.

Pentru a asigura protecții eficiente ale instalațiilor periculoase, Conferința a adoptat o emblemă de protecție internațională: trei cercuri de culoare portocalie intens.

Organizațiile de protecție (apărare) civilă sînt protejate și au dreptul de a organiza activități - inclusiv în teritoriile civile. Obligația de a intensifica aceste organizații a necesitat stabilirea unei embleme specifice - un triunghi albastru într-un pătrat portocaliu.

APĂRAREA CIVILĂ

În sfîrșit, forțele armate trebuie să ia măsuri de precauție pentru a cruța la maximum populația și bunurile materiale în timpul operațiilor militare. În acest sens, seminarul European al Crucii Roșii cu privire la difuzarea Convențiilor de la Geneva desfășurat la Varșovia în martie 1977 a stabilit cunoștințele cerute în materie de drept al războiului.

Prezentăm în continuare obligațiile soldatului stabilite la acest seminar:

1. Comportă-te ca un soldat disciplinat, nesupunerea față de legile războiului dezonorează armata ta, și pe tine însuși; ea crează suferințe inutile, departe de a reduce voința de luptă a inamicului, din contră o întărește decori;
2. Nu lupta decît cu adversarii tăi și nu ataca decît obiectivele militare;
3. Nu cauza mai multe distrugerii decît pretinde misiunea ta;
4. Nu lupta cu adversarii în afara luptei sau cu cei ce se predau;
5. Culege și îngrijește răniții și bolnavii, fie că sînt prieteni fie că sînt inamici;
6. Tratează umanitar pe toate persoanele civile și pe orice adversar care se află în puterea ta;
7. Prizonierii de război trebuie să fie tratați umanitar și nu sînt obligați să dea decît informații privind identificarea lor; Nici o tortură psihică sau mintală a prizonierilor de război nu este permisă;
8. Nu lua ostateci;
9. Abține-te de la orice act de răzbunare;
10. Respectă persoanele și bunurile marcate cu semnul Crucii Roșii, cu dungă roșie, steagul alb de parlamentar, sau semnele desemnînd valori culturale;
11. Respectă bunurile celuilalt. Jefuirea este interzisă;
12. Străduiește-te să împiedici orice violare a prezentelor obligații. Raportează superiorului tău violările comise. Orice violare a legilor războiului va fi pedepsită.

ROMANIA a rectificat Convențiile de la Geneva în 14 mai 1954 și Protocoalele adiționale la 10 iulie 1950.

Cum pot fi prevenite încălcările legilor:

- printr-o cît mai largă informare asupra lor;

- prin stimularea spiritului public pentru aceste legi;

- printr-o instruire corespunzătoare a cadrelor militare;

- prin pedepsirea criminalilor de război;

- printr-o supraveghere a guvernelor astfel ca ele să-și îndeplinească datoria de a permite ajutoare și ocrotire în caz de conflict armat de către organizațiile de Cruce Roșie și Semilună Roșie.

Lt. col. GHEORGHE MĂERUȚIU
Șeful Statului Major de Apărare Civilă
Județean Arad.

BASTONUL ALB

Ideea folosirii de către nevăzători a bastonului alb, a avut-o contesa franceză Guilly d'Herbemont, care, înfîlnind adesea pe străzile Parisului orbi traversînd cu frică prin mulțimea de vehicule, se oferea să-i ajute, ferindu-i de primejdia ce-i pîndea la tot pasul.

Cu trecerea timpului, însă circulația și viteza vehiculelor creșteau tot mai mult, iar pericolul de accidente pentru nevăzători devenea tot mai mare.

Contesa d'Herbemont a început să caute o modalitate de rezolvare a acestei probleme, care începuse să se concretizeze în mintea sa. Un baston ... alb în mîna unui om ar putea să fie un semn pe care, văzîndu-l, conducătorii de vehicule ar putea să știe că au în față un om fără vedere.

La 7 februarie 1931, în cadrul unei mici festivități, contesa a înmînat președintelui „Ligii orbilor de război francezi” și reprezentantului organizației „Orbilor civili din Franța” primele bastoane albe. Treptat folosirea lor s-a extins în toată lumea. Prin grija Asociației Nevăzătorilor din România în anul 1960 au fost distribuite și în țara noastră bastoanele albe.

În urma extinderii pe plan mondial a bastonului alb, în anul 1964 președintele S.U.A., Linden Johnson, a proclamat ziua de 15 octombrie a fiecărui an drept zi a bastonului alb, devenind astfel „Ziua internațională a bastonului alb”.

Guilly d'Herbemont s-a născut la 25 iunie 1888 într-o veche familie de aristocrați, cu întinse proprietăți atât în Franța cît și în Belgia. Instrucția școlară și-a făcut-o acasă, cu profesori particulari, iar de educația sa religioasă s-au ocupat călugărițele. Scriitoarea Mirelle Oblin-Briere, care a publicat o carte despre Guilly d'Herbemont, a deslușit în poeziile contesei existența unei iubiri tainice, care, mai tîrziu, s-a transformat în iubire față de natură și față de oamenii aflați în suferință.

Dar contesa însăși n-a fost scutită de suferință, s-a îmbolnăvit de tuberculoză și patru ani din viața i-a petrecut în sanatoriu. În urma unei intervenții chirurgicale, s-a refăcut, trăind pînă la adînci bătrîneți. Cu mulțumire pentru tratamentul bun de care s-a bucurat ea a dăruit o sută de bastoane albe orbilor din districtul elevajan Waat.

Pentru toată activitatea desfășurată în folosul celor suferinzi, și în primul rînd pentru nevăzători, a fost distinsă în 1947 cu Ordinul „Legiunea de Onoare”.

După o viață dăruită binelui, contesa Guilly d'Herbemont a trecut la cele veșnice în ziua de 28 februarie 1980.

DARLEA CIREȘICĂ
Referent cultural

BURSA DE MĂRFURI

Instituțiile autonome sau care funcționează pe lângă Camerele de Comerț, specializată pe operații de vânzare-cumpărare, privind unele mărfuri de masă (grâu, făină, zahăr, alcool, cafea, bumbac, etc), care nu pot fi prezentate cu ocazia negocierii ci se află în depozitul vânzătorului sau în depozite publice. Împrejurarea, că mărfurile în cauză nu pot fi prezentate, face ca negocierea lor să aibă loc pe bază de indicații (cantitate, calitate) și de mostre; operațiile de acest gen sînt întotdeauna „la termen”, iar nu la vedere: ele pot fi reale sau speculative. În cazul în care operațiile au caracter speculativ se plătește doar diferența dintre prețuri, așa cum se practică la bursele de valori. Unele vânzări la termen se fac cu „primă”, ceea ce implică, pentru una sau ambele părți, posibilitatea de a reveni asupra tranzacției (de a o dezice), plătiind o primă. Spre exemplu, cumpărătorul își rezervă dreptul de a nu ridica marfa în fața în care plătește o sumă dinainte convenită. Uneori se practică revizuirea prin „filieră”, adică printr-un titlu la ordin, reprezentînd o anumită cantitate de mărfuri, titlul transmisibil prin gir, care servește la executarea unor vânzări succesive privind aceeași marfă. Într-o atare ipoteză, plata între participanții la operație se face prin achitarea diferențelor de preț dintre contractele succesive. Acest titlu „filieră” nu reprezintă marfa negociabilă în bursă, marfa aflîndu-se deja în depozit și fiind constatată printr-o recipisă denumită warant acea recipisă servește la regularizarea concomitentă a unui întreg șir de operații de bursă, pînă la ultimul dobînditor al titlului, care oprește filiera și care este îndreptățit să ceară de la primul vânzător predarea mărfii. Totodată și vânzătorul are un drept direct față de cel care a oprit filiera, avînd ca obiect plata prețului datorat. Predarea mărfii este condiționată de plata prețului, primînd prețul, vânzătorul predă cumpărătorului recipisă warant, pe baza căreia acesta din urmă (adică ultimul cumpărător) poate cere să i se elibereze marfa din anterpoziț (magazia, doc, etc).

Bursele de mărfuri sînt un indicator util, un barometru al tendințelor prețurilor mondiale la mărfurile ce intră în profilul lor de activitate, prețul stabilit la principalele burse dă expresie prețului mondial al prețurilor respective pe piețele din țările cu economie de piață.

Organizațiile noastre de comerț exterior nu sînt membre ale bursei.
(După „Drept comercial internațional”, de Mircea N. Costin-1967)

CRONICA MĂRUNTĂ EDUCAȚIA STRĂZII

Duminică, 10 octombrie, în jurul orei 11 în Piața Soarelui, doi hîndrălai jucau fotbal. Șuturi puternice. La un moment dat, un prichindel a pus mîna pe minge și a piccat agale, supărat, dar cu siguranța omului care are dreptate. Mingea era a lui. Unul dintre jucători, cu o coamă terminată în coadă, a zis: „Dă, mă, lopta sau ...” S-a dus după micuțul proprietar, i-a luat mingea din brațe după principiu: „Ce-i al tău e și al meu, ce-i al meu e și al ... meu”, continuîndu-și demonstrațiile fotbalistice. Alți vreo patru ce priveau, prin tăcerea lor au aprobat acest act de forță.

Ce a învățat micuțul din această amară experiență, care, evident, l-a afectat? La noi nu există încă respectul pentru proprietatea privată, pe de-o parte, și mai grav, atunci cînd va fi mare, va face și el celor mici, ce i-a făcut acum vlăjganul.

PISICA, PRIETENA NOASTRĂ

În lagărul de blocuri din așa numita Alee Amara o doamnă și-a luat obiceiul de a hrăni cele 21 - 28 de pisici ale nimănu. De două ori pe zi ele răspund la chemare. Spectacolul ni s-a părut interesant.

Faptul deranjează pe unii. Ba, doamna spune că sînt persoane care încearcă să otrăvească bițele mișe.

Într-o locuință de bloc unde de abia încep doi oameni și accia numai îmbrățișați, nu poți ține o pisică, mai ales dacă ai și copii.

Pe protestatari nu-i deranjează existența unei armate nevăzute de șobolani, care mișună în pivnițele inundate ale blocurilor, ce cu mîndrie comunistă le considerăm realizări ale unui regim ce domnește și azi prin cei mai implementați fii ai poporului, ce nu vor nicum să-și ia ghiara de pe noi.

Noi gîndim că în loc de a striga „Jos pisicile!”, mai bine am striga „Jos șobolanii!”

TOT PE ROȘU, PÎNĂ CURGE BORSU

În ultima vreme multă lume urmează exemplul unor oameni sus-puși, inclusiv parlamentari și alții și mai mari, nerespectînd legile. Nici măcar cele de circulație. Toți sîntem grăbiți.

Autoturismul I-AR-428 a trecut voios pe roșu dinspre centru, către podul de la Grădiște, neîntînd cont de pietoni. (În 8 octombrie, către amiază). Aștia - ce umblă după numere mici, mai cu miliția, mai cu PCR-ul, sau cu prietenășii de la Securitate, pentru a avea trecerea mai ușoară, cu salut respectos - se cred și azi în „epoca de aur”.

HUGO HAUPTMANN

„NU E ADÎNCĂ, DAR E PROFUNDĂ”

Sfînta indignare săptămînală a domnului Paul Everac s-a revărsat de data aceasta asupra „cîrcotașilor”, a „invidioșilor” acelei epoci abjecte, a celor ce nu sînt mulțumiți cu starea de fapt actuală. Pentru că, iată, sînt unii care spun că există șomaj și sărăcie, că s-au înmulțit furturile și escrocheriile, că există minciună politică „de mare clasă”, îmbogățire fără muncă (de opt ori suma depusă), că unii demnitari s-au „căjărat” în funcții făcînd diverse „servicii” (cui și unde trebuie), că la unele personaje sus-puse lozincile patriotarde sînt slobozite cu cadența unei mitraliere, că există corupție, etc. Mai mult „invidioșii” își permit să denigreze marile realizări ante și post-decembriste, făcîndu-ne de rîs în fața străinătății.

Încercarea de a pătrunde subtilitățile alambicului gîndiri everacoidale (cum poate da fiori și celui mai versat logician) nu este însă simplă.

Ce îl deranjează, de fapt, pe distinsul domn? Nu faptul că în România există corupție, că viața cotidiană a ajuns, pentru mulți, un adevărat infern datorită politicii economice dezastruoase, nu hoția, nu degradarea multor valori morale, nu faptul că printre „aleșii țării”

CÎRCOTAȘII

s-au strecurat aștia impostori ce nu au nimic de-a face cu interesul public, că justiția este de multe ori „conjuncturală”. Nui! Acestea nu-i spun nimic.

Judecînd după propriu-i tipar, dl. Everac printr-o mîiastră generalizare concluzionează, că, orice dubiu, orice critică în domeniul actual este malefică, fiind izvorîtă numai din invidia specifică românului.

Folosind (deja) cunoscutul limbaj trivial, dl. Everac ne „demonstrează”, că: hoția nu este hoție, ci doar invidia celor ce nu pot fura, corupția există doar în mîna celor ce nu pot corupe, toți cei din fruntea țării sînt niște îngerași care fac numai bine în dreapta și în stînga, uitînd cu desăvîrșire de interesele proprii „invidioșii” fiind K.O. în fața probității lor. În plus în România este o adevărată minune (cu toate minciunile denigratorilor). În calitatea sa de „popor ales” (nu întreb ce gîndește despre acesta Șef-Rabinul?) românii i-au lăsat mult în urmă pe americani, englezi, francezi, nemți și alte triburi primitive.

Profunzimea de gîndire a domnului Everac este însă adîncă. Angoasele domniei sale sînt legate de fapta incalificabilă a unora de a avea îndoieli, sau mai grav, de a se opune unei stări de fapt ast de meticuloasă „edificate” de Putere. Ideea alternativă, a opoziției chiar la nivelul interogărilor îl îngrozește. Extrapolîndu-și sentimentele meschine asupra tuturor, și a tot ce înseamnă contestare, dl. Director General al T.V.R. nu sesizează decît primejdia ce derivă din aceasta pentru cei pe care îi slujește.

Sfînta unanimitate este în fond idealul domniei sale (eventual punctată de aplauze puternice, prelungite). Un mare cor menit să proslăvească „cea mai bună dintre lumile posibile”. Și bineînțeles demascarea cu toată fermitatea a „invidioșilor” și „cîrcotașilor”.

„Idealul” pare rupt din „perlele” unui alt, profund gînditor - Mao Tze-Dun: „Critica subiectivistă, pâlăvrăgeala nefondată și tendința tovarășilor de a se lucra reciproc, duc la intrigi fără principiu și la destrămarea organizațiilor de partid... Iar în ceea ce privește lipsurile personale, apoi dacă ele nu sînt legate de greșeli politice și organizatorice, nu trebuie să fie criticate prea aspru, pentru ca tovarășii să nu-și piardă încrederea în muncă”.

(Despre dezrădăcinarea concepțiilor greșite din partid” - Opere ale Vol. I pag. 183)

Prof. HOREA DREVE

Din seria „Amintiri din copilărie” IAȘI... HEIDELBERGUL NOSTRU DE ALTĂDATĂ partea a II a

Iată-ne așadar în Iași. Cei mai mulți pentru prima dată independenți, scăpați cu ofuri și suspine de lângă fusta mamei. Alții, oameni maturi, urmarea unor dosare beton, absolvenții unor licee speciale. Alții trecuți direct dintr-a opta, prin bacalaureat, grație unor alt fel de cursuri de pregătire. După modul aparent „temeinic” în care buchiseau, ne-am zis că vor cuceri lumea. Ei erau „jucăuși”, pe lângă ei adolescența a trecut în ședințe de partid, în îndeplinirea unor sarcini ingrate, erau foști securiști, foști activiști, foști turnători ramoliți, pentru care facultatea a reprezentat o ieșire la pensie. Nu i-am priceput niciodată. Ulterior nici unul nu a strălucit în vreun fel. În fabrici alături de noi, ocupau posturi de sinecură, ba la protecția muncii, ba la cabinetul tehnic, ba la cadre. În nici un caz nu erau repartizați acolo unde era nevoie să pună osul.

Cazarea s-a rezolvat repede. Un fost tambur major, recent trecut în rezervă a reușit să asigure fiecăruia un pat și o cartelă de masă. Contra cost firește. Cazarea în sine nu a constituit o problemă deosebită, căminele erau goale și studenții în vacanță. Pentru o lună am fost stăpînii Iașilor. Alături de noi, neastîmpărații și neînfricații ce băteau la porțile vieții, mai erau reastanțierii, recunoscuți după teancul de „incunabile” transportate de ici-colo și după mimica lor veselă. Parcă îi apăsa ceva. În chip de mentori, invidiați de către noi, bobocii, erau veșnici studenți, aceia ce ne luau în primire și ne dezvăluiau deliciae vieții. Erau trecuți de 25 de ani, cu ani îndelungați și grei de experiență, ei îi numeau pe profesori cu numele mic și cel mai adesea cu porecle. Le știau toate defectele și slăbiciunile. Inspirau respect și ne făceau să-i ascultăm cu gurile căscate.

După exemplul celor mai mari și noi cei mici ne întreceam, care mai de care să facem pe grozavii. Primul prilej de confruntare erau cursurile de pregătire. Dintre toate îmi amintesc mai ales de cele de matematică. Aveau loc în săli neobișnuit de mari pentru noi, în sălile de curs cum nu mai văzusem, cu table uriașe și culisante pe scripeți. Ne-am așezat în bănci grupați pe școlile de unde proveneam. Profesorul a început, fără preaviz, să ne dea drumul în jungla calculului diferențial. Să fi văzut atunci soluții de integrale de ne lăsașu pe toți muți.

Păcat că memoria nu-mi pune la dispoziție mai multe amănunte. Dintre noi îi rețin pe trei, a căror comportare a ieșit din comun. Primul din serie, Louis, cel cu pantaloni scurți și teniși albi, ce atunci cînd era vorba despre calcule finale, scotea rigla logaritmică din buzunarul de la spate și pînă noi abia apucam să mormăim ceva, el striga triumfător: „... 747 (făcea o pauză), virgulă 75. Pe parcursul acestor cursuri, Louis a rămas calculatorul „de buzunar” al profesorului. Era suficient să se scrie la tablă semnul egalității, profesorul se întorcea căutîndu-l pe Louis, care urla de fiecare dată rezultatul 747, (pauză) 75.

O altă personalitate, bizară, era Ghiță Stanciu din Cîșnădie. Un tip ce ne părea serios nevoie mare, veșnic cu mîna stîngă sub falcă, asista scîrbit la pregătire. Autentic talent, pentru el cursul reprezenta o corvoadă. Fuma incontinuu și vorbea rar. Blestematele de integrale aveau permanentă nevoie de soluții și limite, iar Ghiță, atunci cînd se convingea că peste tot este ceață, scotea soluția și o rostea rar ... „atunci cînd x tinde spre minus infinit ... Auzi domnule, nu-i destul că-i infinit, acolo unde se înfîlșesc șinele trenului, dar de ce cu minus? Un infinit pe dinăuntru? Ulterior Ghiță s-a pierdut, fotbalist de talent, a jucat la CFR Iași și încăpînd pe mîna unor bețivi, a capotat. Ceilalți ne străduiam să ținem pasul. Băgam la scîrbit.

Ultimul despre care vă voi povesti a fost colegul meu Nelu, ce putea întrerupe șirul explicațiilor, ce părea definitiv monoton și plicticos. Astfel se ridica în picioare, mergea ață la tablă, punea degetul peste vreo relație, fiind capabil să-l întrecă pe profesor, iar de la mijloc „Nu-i bine, dacă aici am pune a la puterea x, rezultatul ar fi un număr real și nu imaginar...” Pînă se dumirea profesorului Nelu transpira bine pe frunte și sub nas, apoi venea eliberarea din tensiune ... - să încercăm și soluția aceasta”. Triumfător se întorcea în bancă și se apuca, așa, peste șapte bănci să se contrazică cu Louis, prin semne și vocale. Rivalitatea lor a rămas și după terminarea facultății.

Scăpați din chingile cursurilor, reînțorși la cămine, urma o pregătire sumară, părul pieptănat lins și multă briliantină, apoi cu tot clanul, toți la „Bătaia Peștelui”. În funcție de temperament și inspirație ne despărțeam. Gagicarii își luau prietenile de ocazie și urcau înlănțuiți și tanțoși spre Copou. Acolo, ferțiți, pe o bancă retrasă începeau o temeninică mozolcală. Alții la filme. Se organizau și reuniți după criterii bizare, în care nu conta facultatea, scotea și orașul, băieții veseli și dornici de realizări „mărețe”. Nu conta nici numărul. Se organiza imediat o colecție de lei, ce aveam fiecare prin buzunare secrete, și mergeam la Brăscie. Acolo cînta Ion Crețu, renumit la vremea respectivă, acela ce cînta „Trandafir de la Moldova”. La cerere, cu saxofonul executa tot ce doream noi. Cînta și de pe la noi din Ardeal. Bănuți adunați ne erau dați de către mama sau tata, în secret, „să ai și tu ceva la tine, dar să ai grijă”. Erau banii dați nu dintr-un plus al părinților, ei reprezentau prețul renunțării lor la multe dintre bucuriile vieții. Era bine ce făceam, era rău, Dumnezeu să ne ierte. Mai tîrziu ne-am echilibrat bugetele; fiecare găsind cîte o meditație, metodă tare la modă pe vremea aceea.

(Va urma)

BUJOR BUDAČ

NE-AM INTERESAT PENTRU DUMNEAVOASTRA

Sîmbătă 16 octom

PRO 7

21.15 *Cu arma încărcată*

Mai mult nici n-ar putea să difere unul de altul ca *Mak de Ellis*, doi polițiști. Primul e flegmatic iar al doilea hipohondru și mimoză. Se poate ușor închipui ce înseamnă cei doi acționînd în deslușirea unei crime misterioase. Un film cu Gene Hackman și Dan Aykroyd.

Duminică 17 octombrie

SAT 1

21.15 *Fraierii*

Nici un ochi fără lacrimi! *Tristan*, de 17 ani, într-o zi fuge din casa părintească. Mama disperată, în afară de soț apelează și la ajutorul foștilor amanți. Cei doi ajută femeia delicată,

fiecare crezînd că băiatul este al lui. Un film cu Pierre Richard.

PRO 7

23.05 *Tîrfă cu diplomă*

Frumoasa Lauren, lucrează ca cercetătoare, fiind foarte prost plătită. Așa că se hotărăște ca în timpul său liber să devină cocotă de lux. Dar, repede se îndrăgostește de unul dintre clienții, lordul Bulbeck. Dușmanii lordului, chiar prin această idilă vor să-l compromită. Film cu Sigourney Weaver.

Luni 18 octombrie

RTL

19.00 *Tu ești unicul*

În serialul mexican Raquel îl roagă pe tatăl său să facă dispărută cheia de la camera lui

Max. Antonio nu știe nimic despre acest lucru și o bănește pe fată că-l înșală, iar Andre se străduiește să-i confirme. Film cu Lucia Mendez.

Marți 19 octombrie

PRO 7

0.15 *L.A. Bounty*

Cînd Ruger a fost încă în cadrul poliției, un contrabandist de droguri *Cavanaugh* i-a ucis partenerul. De atunci, ea are unsingur țel: de-al băga la pușcărie pe criminal. Răpirea candidatului la postul de primar o ajută în această dorință. Un film cu Sybil Danning.

RTL 2

21.15 *Între fronturi*

În cunoștința evenimentelor din al doilea război mondial, nu este nimic deosebit în misiunea lui David Spaulding, deoarece trebuie să intre în legătură cu nemții pentru a culege informații ale inamicului, din interior. Nu lipsește nici frumoasa spioană. Film cu Lauren Hutton.

Miercuri 20 octombrie

SAT 1

21.15 *Cadeții din Bunker Hill*

Academia de cadeți din Bunker Hill, înființată acum 150 de ani a ajuns în pargul desființării, deoarece nivelul instruirii nu corespunde exigențelor. O acțiune comună dovedește curajul cadeților. Film cu Tom Cruise și Timothy Hutton.

Joi 21 Octombrie

RTL

23.15 *Pînă dimineață ești mort*

Frumoasa Linda simte căsnicia insuportabilă. Pe cale legală nu reușește să scape de soț deoarece procedura de divorț

este îndelungată, afectînd-o puternic financiar. Nu are altă cale decît să apeleze la un criminal de meserie. Film cu Cheryl Ladd.

Vineri 22 Octombrie

PRO 7

21.15 *Airplane*

Pe pilotul avionului de vînătoare nu-l lasă în pace amintirile din Vietnam. Ar vrea să uite totul, dar de dragul prieteniei își ia zborul... Film cu Robert Stack și Lloyd Bridges.

Din partea serviciului de ascultare „ȘTIREA”

ABATERI DE LA SCENARIU

*Rușii aplică metoda românească de trecere de la comunism spre capitalism în zbor. *Substanțialul ajutor organizatoric românesc.

Correspondenții noștri aflați la fața locului transmit prin fax.

La Moscova președintele Elfin în timpul primirii ambasadorului Portugaliei a afirmat: „În România FSN-ul inițial s-a despărțit, schimbându-și numele (aproape nimic n-a rămas din el), motiv pentru care a hotărât desființarea celui similar de la Moscova, chiar din primele momente ale înființării lui.”

S-a pus preț în valută pentru prinderea celorlalți șefi ai nostalgicilor de la Moscova. Unii au fugit la timp din Casa Albă. Inițial scenariul a prevăzut președintele pentru prinderea teroriștilor. Paragraful a fost anulat de către autori. Românii au arătat că prinderea teroriștilor ar destabiliza țara, motiv pentru care s-a trecut la prinderea șefilor.”

Președintele Elfin a relansat lozincă: „Cine nu este cu noi, este împotriva noastră”, cu o modificare aproape necesabilă: „Cine nu-i cu noi, nu primește gaze și petrol.” Modificare mică pe care scotează efecte mari.

Înainte de Tirgoviștele lor, Ruțkoi și Hasbulatov vor fi ținuți într-un proces ca lumea. Urmează dezvoltări senzaționale.

Primarul emanat al Moscovei a afirmat recent într-o conferință de presă că va modifica de la sine putere scenariul. Astfel, domnia sa va transforma Casa Albă în muzeu al contrarevoluției. Scenariul a fost aplicat de către români, ce au șters urgent urmele. Au reparat Palatul Regal, au reparat Biblioteca. Pe plan național se afirmă, în România, că primii ce au terminat ștergerea urmelor au fost arădenii care cu un zel de invidiat au dat o altă față casei de pe Calea Romanilor, iar Banca nu reamintește cu nimic faptul că acolo s-a aflat Centrul Județean al Teroriștilor.

O știre de ultimă oră comunicată de către purtătorul de cuvânt al Președenției, gaspadin V. Vitalov, anunță că Elfin personal s-a ocupat și a repartizat o clădire cu 16 camere Delegației Române sosită la Moscova pentru a acorda ajutor organizatoric. Clădirea se află lipită de zidul Kremlinului. Așa după cum am mai comunicat, din delegație fac parte domnii Gelu V. Voiculescu-Kalașnicov, gen. V. Stănculescu-Gips, gen. Chițac, alți membri și supleanți ai fostului CPUN. Județul Arad își are și el reprezentanții, specialiști în habzuleala ajutoarelor și schimbărilor organizatorice. Deși în Rusia s-a desființat Sovietul Suprem, țara a rămas a muncitorilor și țăranilor (intelectuali de unde, după 75 de ani de comunism?), astfel că în instituțiile și întreprinderile moscovite unde muncitorii s-au organizat pentru dezorganizare, este nevoie de îndemnuri filipisto-feseniste.

Președintele Elfin pleacă în Japonia. Pleacă el, pleacă, dar când se va întoarce ...

Vom reveni cu alte amănunte.

Șef serviciu Sinteze și Ascultare
Dr. ACULANA EI

DOMNUL DZC CERE ORDINE

După miraculoasa intrare a României în Consiliul Europei, puterea comunistă (sugerează marele ziarist) ar putea reîntrona ordinea comunistă, începând „curățenia” pe care a făcut-o Hercule în grajdurile lui Augias. Conform profundeii sale gândiri, România ar fi un grajd. Micii herculi comunisti, reimplimentați în posturi cheie, ar putea porni din nou acțiunea Gayaneh, inițiată de Stalin și KGB-ul său încă din 1943, reeditând crimele comuniste ale anilor 1948-1964. Îndemnul vizează să se înceapă cu învățământul și cultura arădeană.

Și de data aceasta (pentru a cita oară ?) unul dintre (i)responsabilii dezastrului comunist din județul nostru, aruncă vina impletirii bolșevismului la noi pe ruso-ungaro-evrei, storcându-și creierii pentru a realiza o listă corespunzătoare: L. Răutu, V. Roman, I. Chișinevski, Al. Moghioroși, I. Rangheț, uitând pe Dej, Ceușescu, Zăvoianu și alți trădători de neam.

În schimb alătură numele unui A. Păunescu la cel al unor Călinescu, Argehezi, Marin Preda. Murdărește numele lui P. Apostol, Z. Ornea cu cel al lui A. Toma. Compară pe M. Dinescu cu același A. Toma, din a cărui „operă” circula o singură poezie. Se leagă de toți cei ce nu mai vor comunism, desemnându-i drept „fucăları”, de tot ce reprezintă așa numita opoziție.

El, ce-și ascunde trecutul tulburel sub titlul de mare român, el și șleahta lui ar trebui măturați de cineva. De abia atunci s-ar putea face ordine la noi. Mai ales curățenie. E o prostie să fii domn cu tovarășii.

HUGO HAUPTMANN

Dacă-i lună e lumină, dacă nu, nu ! ORAȘUL SĂRACILOR ?

De cum se lasă seara întunericul pune stăpânire pe străzi și artere de circulație. Este periculos să circuli cu mașina, cu bicicleta, pe jos.

Bunăoară în zona blocurilor neterminate din Vlaicu, pe dreapta, pe stînga pictonii se însiruie pe banda unu. O fac cu riscul „sacrificiului suprem” fără ciorapi reflectorizanți, dintre accia care să le semnaleze prezența în fața autoturismelor ce circulă cu fața de întîlnire.

Zău așa, oare n-au trecut trei ani și mai bine de cînd a apus epoca de aur și lumină și i-am spus adio? Nu i-am spus adio?

Pentru români, treacă mergă, nu-s străzile și bulevardele luminate, sînt învățați, dar pentru occidentali? De la vama Nădlac, contactul cu o țară intrată în Europa ce te întîmpină cu asfalt cu gropi. Șosele nemarcate, lipsa popicelor reflectorizante, aduce cam a Somalia. Apoi vor lua contactul cu primul oraș occidental al țării, care dacă-i ziua, este bine, dacă-i noapte nu apucă să-l vadă, străbat o beznă glăurită de lumina farurilor. Asta tocmai pe Calea Aurel Vlaicu.

BUJOR BUDA

Colectiv redacțional: ADRIAN IOANĂȘ (Director)
SORIN TROCAN (Redactor șef), DELIA BRAD (Secretar de redacție)
BUJOR BUDA, HUGO HAUPTMANN, DAN PĂRVELESCU (Colaboratori permanenți)
ROMANA DĂNILĂ, NICOLAE EBERLEIN (Fotoreporteri)
Editor: S.C. ȘTIREA S.R.L. ARAD Bd. Revoluției nr. 71 tel./fax 20960
Tehnoredactare computerizată SC LEXIMIS SRL tel. 14579 fax 23165

UTA ȘI ADVERSARELE SALE...

SPORTUL STUDENȚESC

SPORTUL STUDENȚESC

Anul înființării: 1916.

Culorile clubului: alb-negru.

Stadionul: „Sportul Studențesc” - 11 000 locuri.

Cea mai bună performanță: Vicecampionă națională în ediția 1985-1986.

Bilanțul în campionat: 796 327 183 286 1163-1049 837.

Primii jucători după numărul jocurilor în echipa națională: 1) Gino Iorgulescu - 49 ; 2) Gheorghe Hagi - 32; 3) Marcel Coraș - 30; 4) Ion Munteanu II - 23; 5) Mircea Sandu - 18.

Golgeterii echipei studenților bucureșteni în campionat:

1) Mircea Sandu - 165 goluri; 2) Octavian Ionescu - 82 de goluri; 3) Marcel Coraș - 72 de goluri ; 4) Ghe. Hagi - 58 de goluri; 5) Mircea Iorgulescu - 51 goluri.

Antrenori de-a lungul anilor: Vasile Gain, Ion Motroc, Ghe. Ola, Angelo Niculescu, Ion Voica, Mircea Rădulescu, Viorel Kraus, Constantin Cernăianu, Constantin Ardelean, Tănase Dima, Vlad Marica, Mircea Dridea, Ion V. Ionescu, Romulus Chihai, Cornel Jurcă, Ion Anđone.

ÎN FAȚA EPISODULUI 17

Echipa studenților din București deși ființează de peste șapte decenii, și echipa textiliștilor din Arad s-au înfîlțit în orașul de pe Mureș doar de 8 ori. Evoluind pentru ultima oară în Divizia Națională în ediția 1940/ 41 Sportul studențesc a revenit în primul eșalon doar în campionatul 1972/ 73. Iar de atunci s-au înfîlțit evenimente neplăcute atât în viața studenților cit și în cea a celor de la UTA.

Iată prezentate în cele ce urmează aceste jocuri UTA - SPORTUL STUDENȚESC desfășurate la Arad.

1) 22 aprilie 1973 UTA - SPORTUL STUDENȚESC 0-0

Stadionul: „UTA” spectatori 8000

Arbitru: Vasile Topan (Cluj)

UTA: Vidac, Birău, Părvu, Poszonyi, Popovici, Petescu (min. 80- Sima), Brosovski, Axente, Condroc, Domide (min.80 -Cura), Kuhn II.

„UTA n-a reușit să le câștige pe amîndouă (n. n puncte) pentru că a jucat „haotic” în atac, fără luciditate”, scrie Laurențiu Dumitrescu în revista „Fotbal” nr. 361

Kuhn II a fost eliminat în minutul 52.

2) 28 octombrie UTA - SPORTUL STUDENȚESC 2-0 (1-0)

Stadionul: „UTA” spectatori 10.000

Arbitru: Ghe. Manole (Constantin)

A marcat: Brosovski (min. 5 și 80)

UTA: Iorgulescu, Birău, Kucla, Poszonyi, Popovici, Domide, Schepp, Brosovski, Axente, Kuhn II, Sima.

Debut de bun augur a lui Ladislau Brosovszki cu banderola de căpitan de echipă pe mîna stîngă.

Evoluție contradictorie a mijloacelor Domide notat cu 4 și Erhardt Schepp notat cu 9.

3) 4 mai 1975 UTA - SPORTUL STUDENȚESC 1-2 (0-1)

Stadionul: UTA spectatori 7000

Arbitru: Nicolae Rainea (Bîrlad)

Au marcat: Chihai (min.35) Mircea Sandu (min. 53) Bedea (min 77)

UTA: Iorgulescu, Birău, Kucla, Poszonyi, Purima, Domide (60 Bedea), Schepp, Leac, Axente, Brosovski, Colnic (46 Sima)

SPORTUL: Suciu, Tănăsescu, Cazan, M. Olteanu, Grigore, Kassai, Chihai (min. 80- O. Ionescu), A. Rădulescu, Leșeanu, M. Sandu (min. 80- Petreanu), Tolea.

„Jucătorii arădeni au comis nenumărate greșeli de ordin tehnic și tactic inadmisibile, înlesnind drumul spre victorie a partenerilor de întrecere”, consemnează în „Sportul” nr. 8012 Gheorghe Nertea.

4) 13 iunie 1976 UTA - SPORTUL STUDENȚESC 2-0 (1-0)

Stadionul: „UTA” spectatori 12.000

Arbitru: R. Șerban (Craiova)

Au marcat: Kucla (min. 57), Colnic (min. 76)

UTA: Marincan, Giurgiu, Kucla, Poszonyi, Sima, Domide, Schepp, Brosovszki, Cura, Colnic, Uilecan.

„UTA intră în posesia celor două puncte mari necesare rătmnerii în prima divizie, primind astfel gura de aer de care avea nevoie pentru supraviețuire”, a notat în revista „Flacăra”, Ion Predoșeanu.

5) 30 octombrie 1976 UTA - SPORTUL STUDENȚESC 2-0 (1-0)

Stadionul: „UTA” spectatori 15.000

Arbitru: Otto Anderco (Satu-Mare)

A marcat: Nedelcu II (min. 35 și 65)

UTA: Iorgulescu, Bătea, Kucla, Schepp, Giurgiu, Domide, Leac, Brosovszki, Cura, Nedelcu II, Sima.

SPORTUL: Răducanu, Tănăsescu, Ciugarin, B. Grigore, Manca, Kassai, Cazan, A. Rădulescu (min.61- Munteanu), Petreanu, O. Ionescu, Vlad (min.69- Grosu)

Sportul a venit la Arad neînvingă. Echipa arădeană condusă de Cicerone Manolache a evoluat cu multă ambiție, reușind o victorie valoroasă, care a săltat-o pe poziția a șasea în clasament. Cel mai bun de pe teren: Mircea Leac.

6) 2 octombrie 1977 UTA - SPORTUL STUDENȚESC 2-1(1-0)

Stadionul: „UTA” spectatori 8.000

Arbitru: Mihai Moraru (Ploiești)

Au marcat: Leac (min.25) Mircea Sandu (min. 77), Kappesz (min.80)

UTA: Iorgulescu, Gaspar, Kucla, Gall, Giurgiu, Leac (min.77- Bedea), Schepp, Brosovszki, Cura, Nedelcu II, Tisza (min.70- Kappesz)

Meci de mare luptă, disputat cu deosebită îndrăjire (mai ales în repriza a doua) și încheiat cu o meritată victorie a echipei arădene, care a atacat mai mult și a șutat mai mult la poartă.

7) 29 aprilie 1979 UTA - SPORTUL STUDENȚESC 1-0(0-0)

Stadionul: „UTA” spectatori 8.000

Arbitru: Mihai Moraru (Ploiești)

A marcat: Cura (min. 81)

UTA: Duckadam, Gaspar, Kucla, Gall, Giurgiu, Leac (Tisza), Schepp, Brosovszki, Cura, Domide, Coraș (Vaczi II).

„A venit în sfîrșit acel minut atît de dorit, cînd după o acțiune prelungită în atac, în care au avut repetate trimiteri de balon în careul advers, Cura a introdus din apropiere balonul în plasă.”

8) 2 septembrie 1981 UTA - SPORTUL STUDENȚESC 1-1(0-0)

Stadionul: „UTA” spectatori 10.000

Arbitru: Mircea Salomir (Cluj)

Au marcat: Kucla (min. 53), Stroe (min.63)

UTA: Duckadam, Bătea, Kucla, Bodi, Giurgiu, Schiopu (Takacs), Keizer, Mușat, Cura, Csordas (Vuia), Coraș.

UTA a dominat dar nu a reușit victoria.

UTA și SPORTUL STUDENȚESC București s-au înfîlțit la Arad în numeroase partide amicale în cei 11 ani de absență a echipei textiliste din primul eșalon.

Iată că acum se reînnoadă o tradiție oficială a acestor jocuri, disputate întotdeauna la un înalt nivel.

Cu speranța că vom asista din nou la o partidă de un înalt nivel tehnic și spectaculos spre beneficiul spectatorilor arădeni.

IONEL MECHEȘU